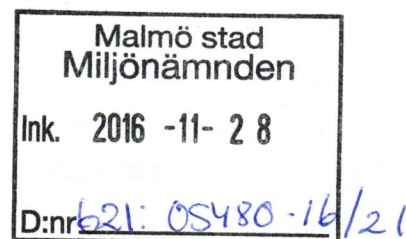

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2016-11-25
meddelad i
Växjö

Mål nr M 4215-16

KLAGANDE

R. Altenstam AB:s konkursbo

Ställföreträdare:

Advokat Glenn Brorström
Advokatbyrån Gulliksson AB
Box 4171
203 13 Malmö

MOTPART

Malmö stad, Miljönämnden
205 80 Malmö

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Skåne läns beslut 2016-09-26 i ärende nr 505-20659-16, se bilaga 1

SAKEN

Föreläggande att vidta åtgärder avseende fastigheten Järnvägen 15, Malmö

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.
2. Mark- och miljödomstolen avslår R. Altenstam AB:s konkursbos yrkande om ersättning för rättegångskostnader.

Dok.Id 383158

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-560 130 E-post: mmd.vaxjo@dom.se www.vaxjotingsratt.domstol.se	0470-560 125	måndag – fredag 08:00-16:00

BAKGRUND

Miljönämnden i Malmö kommun beslutade den 21 juni 2016 att förelägga konkursboet i R. Altenstam AB (konkursboet) att vidta följande åtgärder.

- Transportera bort avfall, farligt avfall och kemikalier som förvaras inom den del av fastigheten Järnvägen 1:5 som disponerats av bolaget, samt lämna till godkänd avfallsmottagare.
- Inkomma till miljöförvaltningen med kvitto från inlämnat avfall, farligt avfall och kemikalier där det framgår var och när avfallet har transporterats bort. Det ska även framgå vilken typ och mängd av avfall som tagits omhand.
- Dessa punkter ska redovisas till miljöförvaltningen snarast, dock senast två månader efter att konkursboet i bolaget mottagit beslutet.

R. Altenstam AB:s konkursbo överklagade beslutet till Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen), som i beslut per den 26 september 2016 avslog överklagandet.

R. Altenstam AB:s konkursbo har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

R. Altenstam AB:s konkursbo yrkar i första hand att mark- och miljödomstolen ska undanröja föreläggandet, då det är riktat mot fel part – rätteligen ska föreläggandet riktas mot konkursbolaget och inte mot konkursboet. I andra hand yrkar konkursboet att mark- och miljödomstolen ska undanröja föreläggandet, då konkursboet inte kan anses vara verksamhetsutövare. I tredje hand yrkar konkursboet att mark- och miljödomstolen ska undanröja föreläggandet på grund av att det inte går att verkställa av konkursboet. I fjärde hand yrkar konkursboet att mark- och miljödomstolen ska jämka föreläggandet på så sätt att det helt bortfaller.

Konkursboet yrkar därutöver ersättning för sina rättegångskostnader i målet.

Konkursboet anför bland annat följande.

R. Altenstam AB försattes i konkurs vid Malmö tingsrätt den 1 juni 2016. Omgående efter konkursbeslutet, och efter det att ställföreträdaren i konkursen lämnat information till konkursförvaltningen om att det kunde antas finnas miljöfarligt avfall på den förhyrda fastigheten, beslöt konkursboet att abandonera allt eventuellt miljöfarligt avfall. Konkursboet har underrättat miljönämnden jämlikt 7 kap. 16a § konkurslagen (1987:672). Konkursboet har också jämlikt 12 kap. 31 § jordabalken ställt de förhyrda ytorna till fastighetsägarens förfogande, Jernhusen AB. Detta medför att konkursboet från och med den 24 juni 2016 inte längre har rådigheten över de förhyrda ytorna och därmed inte heller det eventuellt miljöfarliga avfallet. Rådigheten ligger på endera konkursbolaget och/eller Jernhusen AB.

Konkursboet saknar vidare ekonomisk förmåga att fullgöra det överklagade föreläggandet. Detta innebär att konkursboet hamnar i en obeståndssituation även om egendomen sedermera bortföres genom Kronofogdemyndighetens försorg men på konkursboets bekostnad, då dessa kostnader utgör massakostnader till vilka det saknas medel i konkursboet att betala. Detta skulle kunna innebära att konkursboet får försättas i konkurs, jfr 1 kap. 4 § konkurslagen. Konkursboet hänvisar också till betalningsordningen som gäller i konkurslagen, jfr 14 kap. 1-3 §§ konkurslagen.

Vad gäller miljönämndens åberopande av 15 kap 5 a § miljöbalken (1998:808), är det konkursboets uppfattning att detta lagrum inte är tillämpligt då konkursboet inte innehar det material som omfattas av föreläggandet.

Konkurs innebär inte att konkursboet äger någon egendom som tillhör konkursbolaget vid konkursdatum utan endast att konkursboet förvaltar konkursbolagets egendom.

Ställföreträdaren i konkursbolaget har uppgivit att konkursbolaget inte har tagit emot el- och kemikalieavfall, men däremot har tagit hand om dylikt material när det påträffats i gods som lämnats in till konkursbolaget. Vid sådana fall har sådan egendom hanterats på korrekt sätt.

Konkursboet har inte vid något tillfälle fortsatt den av konkursbolaget bedrivna verksamheten, vilken enligt uppgift från ställföreträdaren för övrigt var avslutad av konkursbolaget redan före konkursdatum. Deponiverksamheten avslutades av konkursbolaget redan den 1 september 2013, i samband med överlåtelse av en del av konkursbolagets verksamhet. I denna del åberopas MÖD 2005:29, MÖD 2008:13 och 2008:14 till styrkande av att konkursboet inte kan anses som verksamhetsutövare. Konkursboet har endast vidtagit de åtgärder som varit hänförliga till avvecklingen av konkursboet.

Vidare strider föreläggandet mot grunderna för konkursförvaltningen. Att i den mån det finns medel följa föreläggandet skulle innebära att övriga borgenärer lider skada i förhållande till staten, då konkursboet skulle komma på obestånd. Detta skulle även medföra skadeståndanspråk från de leverantörer som utfört saneringsåtgärder på konkursboets beställning. Vidare skulle också konkursboet, till skada för borgenärskollektivet, dra på sig onödiga hyreskostnader för den tid som skulle visa sig nödvändig att kvarbli i de förhyrda lokalerna till dess föreläggandet har fullgjorts.

Konkursboet yrkar i fjärde hand att det aktuella föreläggandet ska jämkas på så sätt att det helt bortfaller. I denna del hänvisas till NJA 2006 s 662 och då särskilt Högsta domstolens skäl, stycke 9.

"Skyldigheten för en konkursförvaltare att se till att det miljöfarliga avfallet omhändertas kan i ett sådant fall inte sträcka sig längre än konkursboets förmåga att bekosta omhändertagandet, såvida inte bidrag till kostnaderna kan utvecklas från annat håll".

I denna konkurs finns det sammantaget tillgångar, likvida medel som uppgår till

124 000 kr, varför sannolikt är fråga om en avskrivningskonkurs. Enligt uppgift från ställföreträdaren i konkursbolaget har Sysav lämnat en prisuppgift, för att transportera bort avfallsdeponin till ca 1 000 000 kr. Härtill skulle komma kostnader för hanteringen av förefintliga siktmassor och gips om ca 70 000 kr. För samtliga delar av avfalllets omhändertagande tillkommer transportkostnader.

För att styrka konkursboets ekonomiska ställning har balansrapport avseende konkursboets tillgångar bilagts överklagandet. Kostnaderna för konkursförvaltningen ligger i paritet med nu aktuella tillgångar, som inte kommer att öka i omfattning, och enligt ställföreträdaren i konkursen kommer kostnaderna för borttransport av det aktuella avfallet inte att understiga en miljon kr. Konkursboet påpekar därutöver att länsstyrelsen i sitt beslut inte har gjort någon bedömning av konkursboets påstående om att föreläggandet strider mot proportionalitetsprincipen.

Miljönämnden i Malmö kommun anför bland annat följande.

Konkursboet har lämnat in en balansrapport som i korthet visar att tillgångarna uppgår till 192 796,18 kr och att beräknat resultat uppgår till 162 326,43 kr. Konkursboet anger även att denna summa kan komma att bli mindre under tiden som förvaltningen fortgår vilket även påverkar mängden avfall som kan hanteras.

Enligt det överklagade föreläggandet ska allt avfall transporteras bort och lämnas till en godkänd avfallsmottagare. Avfallet är av sådan art (blandat byggavfall, metallskrot, elavfall och kemikalieavfall) att det är möjligt att forsla bort delar av det. Miljönämnden anser att tillgängliga medel ska användas för att så långt möjligt efterkomma de förelagda åtgärderna. Även om inte allt avfall kommer att kunna transporteras bort, anser förvaltningen att så länge det finns tillgängliga medel så har konkursboet den faktiska möjligheten att följa föreläggandet.

Att hävda att konkursboet inte har den faktiska möjligheten att efterleva föreläggandet då tillgängliga medel inte täcker hela ansvaret kan inte bedömas som en relevant invändning. Detta skulle i praktiken innebära att tillsynsmyndigheten

måste veta exakt hur mycket pengar som finns kvar för utförandet av den förelagda åtgärden och sedan ange vilka medel som ska användas för utförandet. Den som föreläggandet avser kan sedan undkomma ansvar, försåvitt det under pågående prövning kan visas att tillgängliga medel understiger vad som framgår av föreläggandet. Det kan utifrån dessa omständigheter i förekommande fall endast vara möjligt och rimligt för tillsynsmyndigheten att formulera föreläggandet på så sätt som gjorts samt att den förelagda får anses ha den faktiska möjligheten att efterkomma beslutet i den omfattning som medel finns tillgängliga.

R. Altenstam AB:s konkursbo yttrar sig över miljönämndens yttrande och anför i huvudsak följande.

Det förhåller sig på så sätt att kostnaderna för bortforslingen av massorna kan beräknas icke understiga 1 miljon svenska kr. Även om det skulle vara möjligt att bortforsla delar av massorna är det fullständigt uteslutet för konkursboet att upphandla erforderliga tjänster i den ekonomiska situation som konkursboet befinner sig. Härtill kommer, vilket är av avgörande betydelse, att konkursboet är bundet av konkurslagens regelverk angående betalningsordningen, jfr 14 kap. 2 § konkurslagen. Betalningsordningen innebär bland annat att förvaltararvodet liksom övriga konkurskostnader ska betalas före det att massakostnader, som det nu är fråga om, kan betalas.

Konkursboets bedömning är att det kommande förvaltararvodet kommer att överstiga nu förefintliga tillgångar i konkursboet.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen instämmer i länsstyrelsens bedömning, med följande tillägg.

Beträffande åberopade avgöranden från Mark- och miljööverdomstolen

Konkursboet har, till stöd för påståendet att boet inte kan betraktas såsom verksamhetsutövare i miljöbalkens mening, åberopat Mark- och miljööverdomstolens avgöranden MÖD 2005:29, MÖD 2008:13 samt MÖD 2008:14. Mark- och miljödomstolen konstaterar initialt att samtliga av de åberopade avgörandena avser föreläggande om att vidta *markundersökningar* och inte – som nu är fallet – att borttransportera farligt avfall och kemikalier vilket förvaras inom den del av fastigheten som har disponerats av konkursbolaget. Även om deponiverksamheten – såsom konkursboet har gjort gällande – avslutades per den 1 september 2013 delar mark- och miljödomstolen länsstyrelsens bedömning att konkursboet, genom att lagra avfallet på fastigheten vid tidpunkten för nämndens beslut, får anses ha fortsatt bedriva verksamheten. I och med konkursbeslutet blev konkursboet, istället för bolaget, verksamhetsutövare vad gäller lagringen av det miljöfarliga avfallet. Då konkursboet därtill har haft rådighet över avfallet vid tidpunkten för nämndens beslut av den 21 juni 2016, och omständigheter inte framkommit som visar att konkursboet – efter det att avfallet abandonerats och fastigheten frånträtts – har varit förhindrade att få tillgång till den aktuella fastigheten och avfallet, kan inte överklagandet bifallas på denna grund.

Konkursboets jämkningsyrkande

Konkursboet har yrkat att föreläggandet ska jämkas på så sätt att det helt bortfaller och har till stöd därför åberopat följande passus ur domskälen i NJA 2006 s. 662.

Skyldigheten för en konkursförvaltare att se till att det miljöfarliga avfallet omhändertas kan i ett sådant fall inte sträcka sig längre än konkursboets förmåga att bekosta omhändertagandet, såvida inte bidrag till kostnaderna kan utverkas från annat håll.

Enligt mark- och miljödomstolen medför ordalydelsen inte någon annan inskränkning i de skyldigheter för en verksamhetsutövare beträffande behandling och hantering av avfall som följer av 2 kap. 2-3 och 5 §§ respektive 15 kap. 10 och 11 §§ miljöbalken (15 kap. 11 § miljöbalken motsvarar den fram till och med den 1

augusti 2016 gällande bestämmelsen i 15 kap. 5a § miljöbalken) än att utgångspunkten är att nämnda skyldigheter begränsas av konkursboets förmåga att bekosta avfallets omhändertagande. Att konkursboets medel inte fullt ut täcker kostnaderna för avfallets omhändertagande innebär således inte att skyldigheten *helt* bortfaller, utan endast att skyldigheten inte sträcker sig längre än vad konkursboets medel *rent faktiskt förslår*. Endast ett *påstående* från konkursboets sida om att förvaltararvodet kommer att överstiga de förefintliga tillgångarna i konkursboet utgör inte i sig skäl för en annan bedömning. Mark- och miljödomstolen konstaterar därutöver att det i målet saknas utredning om vad kostnaderna för att efterkomma föreläggandet kan förväntas uppgå till.

Proportionalitetsbedömning

Av 26 kap. 9 § andra stycket miljöbalken följer att mer ingripande åtgärder än vad som behövs i det enskilda fallet inte får tillgripas. Tillsynsmyndigheten bör själv kunna avgöra i vilka fall det är tillräckligt att söka åstadkomma rättelse genom råd och i vilka fall det är lämpligare att använda sig av mer ingripande åtgärder såsom föreläggande om rättelse eller förbud (prop. 1997/98:45 s. 273 f). Mark- och miljödomstolen anser att nämnden har haft fog för att förelägga konkursboet att vidta aktuella saneringsåtgärder, då dessa erfordrats för att säkerställa efterlevnaden av de krav som framgår av 26 kap. 9 § första stycket miljöbalken. Konkursboet får därtill anses ha den faktiska möjligheten att efterkomma beslutet, i den omfattning som medel därtill finns tillgängliga.

Angående rättegångskostnader

Konkursboet har begärt ersättning för sina rättegångskostnader i målet.

Av 5 kap. 1 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar följer att lagen (1996:242) om domstolsärenden tillämpas i mål som har överklagats till mark- och miljödomstol. Av andra stycket i samma bestämmelse följer emellertid att 32 § lagen om domstolsärenden – som gör det möjligt för domstolen att, vid tillämpning av domstolsärendelagen, tillämpa reglerna i rättegångsbalkens 18 kap. vid hanteringen av frågor avseende rättegångskostnadsansvar – inte ska tillämpas vid

handläggningen av i mål som har överklagats till mark- och miljödomstol. Således finns inte något uttryckligt stöd i lag för att bifalla ett yrkande om ersättning för rättegångskostnader i det nu aktuella målet.

Mark- och miljööverdomstolen har emellertid i en dom den 3 november 2015 i mål M 3246-15 uttalat följande. I mål som har överklagats till mark- och miljödomstol finns det ofta inte skäl att tillerkänna ersättning för rättegångskostnader enligt bestämmelsen om rättegångskostnader i 32 § lagen (1996:242) om domstolsärenden (5 kap. 1 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar). I dessa mål kan rättegångskostnader inte dömas ut mellan en allmän och en enskild part annat än om det finns särskilda regler för den specifika ärendetypen, om den allmänna parten kan jämföras med privat part eller om det annars framkommit något som talar för att det finns skäl att tillerkänna en sådan ersättning. (Se NJA II 1996 s. 159 och jfr bl.a. även Högsta domstolens beslut den 12 juni 2015 i mål nr Ö 2481-13).

Mark- och miljödomstolen bedömer att det inte framkommit förutsättningar för att tillerkänna konkursboet ersättning för rättegångskostnader, varför konkursboets begäran därom ska avslås. Med hänsyn till det nu anförda saknas skäl för mark- och miljödomstolen att förelägga konkursboet att precisera sitt yrkande i denna del.

Sammanfattning

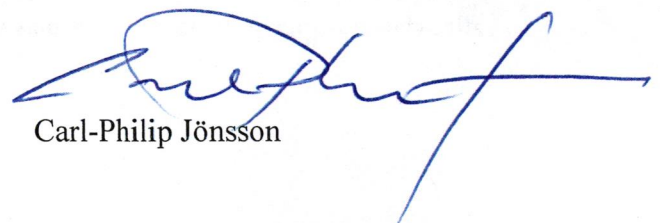
Sammantaget får miljönämnden anses ha haft fog för att förelägga bolaget att vidta de åtgärder som framgår av nämndens föreläggande. Vad klaganden har anført föranleder ingen annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 16 december 2016.

Urban Lund

Carl-Philip Jönsson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Urban Lund, ordförande, och tekniska rådet Carl-Philip Jönsson. Föredragande har varit beredningsjuristen Marcus Norlin.

Länsstyrelsen
Skåne

BESLUT

2016-09-26

Dnr 505-20659-16

Kontaktperson
Rättsenheten
010-22 416 60 (exp)

R. Altenstam ABs konkursbo
Ställföreträdare: Advokat Glenn Broström
Advokatbyrån Gulliksson AB
Box 4171
203 13 Malmö

VÄXJÖ TINGSRÄTT	
F.d. del.	
INKOM:	2016-10-10
MÅLN:	M 4215-16
AKTBIL:	2

Överklagande av kommuns beslut om föreläggande enligt miljöbalken

Beslut

Länsstyrelsen avslår överklagandet.

Redogörelse för ärendet

Miljöförvaltningen i Malmö kommun beslutade den 21 juni 2016 att förelägga konkursboet i R. Altenstam AB (konkursboet) att vidta följande åtgärder:

- Transportera bort avfall, farligt avfall och kemikalier som förvaras inom den del av fastigheten Järnvägen 1:5 som disponerats av bolaget, samt lämna till godkänd avfallsmottagare.
- Inkomma till miljöförvaltningen med kvitto från inlämnat avfall, farligt avfall och kemikalier där det framgår var och när avfallet har transporterats bort. Det ska även framgå vilken typ och mängd av avfall som tagits omhand.

Dessa punkter ska redovisas till miljöförvaltningen snarast, dock senast två månader efter att konkursboet i bolaget mottagit beslutet.

Till grund för beslutet anförde miljöförvaltningen huvudsakligen följande. Bolaget har i sin verksamhet tagit emot avfall och farligt avfall av olika slag. Det avfall som finns inom bolagets område tillhör bolaget. Då bolagets verksamhet har upphört ska allt avfall transporteras bort och lämnas till en godkänd avfallsmottagare.

Konkursboet har överklagat beslutet och har i första hand yrkat att föreläggandet är riktat mot fel part. Det ska riktas mot konkursbolaget och inte konkursboet. Konkursboet har inte rådighet över avfallet från och med den 24 juni 2016 eftersom konkursboet då ställt de hyrda ytorna till fastighetsägaren Jernhusen ABs förfogande. Rådigheten ligger i stället på Jernhusen AB och/eller konkursbolaget. Konkursboet har i andra hand yrkat att föreläggandet ska undanröjas då konkursboet inte kan anses vara verksamhetsutövare. I tredje hand har bolaget yrkat att föreläggandet ska undanröjas på grund av att det inte går att verkställa av konkursboet. I fjärde hand har bolaget yrkat att föreläggandet ska jämkas, på så sätt att det helt bortfaller.

Skäl för Länsstyrelsens beslut

Av 15 kap. 10 § Miljöbalk (1998:808), MB, följer att den som behandlar avfall eller är ansvarig för att avfall blir behandlat ska se till att det

1. Återvinns genom att det förbereds för återanvändning,
2. Materialåtervinns, om det är lämpligare än 1,
3. Återvinns på annat sätt, om det är lämpligare än 1 och 2, eller
4. bortskaffas, om det är lämpligare än 1-3.

Den behandling av avfallet som bäst skyddar människors hälsa och miljön som helhet ska anses som lämpligast, om behandlingen inte är orimlig.

Enligt 15 kap. 11 § MB ska den som innehar avfall se till att avfallet hanteras på ett sätt som är godtagbart med hänsyn till människors hälsa och miljön.

Med abandonering avses den situation då en konkursförvaltare under pågående konkurs låter viss egendom utgå ur boet. Miljööverdomstolen anförde följande i dom den 5 maj 2015 (mål nr M 8398-14) angående i vilken mån konkursboet bär ansvar för bolagets miljöfarliga verksamhet och om konkursboet kan undgå miljötillsynsavgift genom abandonering av fastighet. Till en början konstaterade domstolen att det rörde sig om miljöfarlig verksamhet genom förvaring av avfall på aktuell fastighet. Om en abandonering av förevarande slag skulle vara bindande gentemot tillsynsmyndigheter enligt miljöbalken skulle konsekvensen bli att ingen skulle kunna göras ansvarig för den tillsyn som myndigheter är skyldiga att utföra. Oberoende av vad syftet med abandoneringen sägs vara, skulle följden alltså bli att ett konkursbo skulle kunna undgå det ansvar att betala tillsynsavgifter enligt miljöbalken som en verksamhetsutövare har. Mark- och miljööverdomstolen fann mot denna bakgrund att konkursboet inte kan undgå sitt miljörättsliga ansvar, att som verksamhetsutövare i detta fall vara skyldig att betala tillsynsavgifter till nämnden, genom att åberopa abandonering.

Miljööverdomstolen anförde i dom den 20 februari 2002 (mål nr M 5939-01) följande angående rådighet och adressat. En lastbil tillhörande en enskild firma hade

genom läckage av diesel förorenat mark. Efter att firman gått i konkurs stod fordonet kvar på platsen i ytterligare en månad. Lastbilen återtogs därefter av försäljaren då konkursboet förklarade att det inte hade några anspråk på fordonet. Den kommunala nämnden förelade konkursboet att efterbehandla marken. Domstolen fann att konkursboet hade haft rådighet över lastbilen och alltså var adressat. Av rättsfallet NJA 2006 s.662 framgår emellertid att konkursboets ekonomiska ansvar i ett sådant fall inte sträcker sig längre än de medel som finns tillgängliga i boet.

Länsstyrelsen gör följande bedömning.

Länsstyrelsen delar nämndens bedömning att konkursboet haft rådighet över avfallet vid tidpunkten för nämndens beslut daterat den 21 juni 2016. Därtill delar länsstyrelsen nämndens bedömning att konkursboet, genom att lagra avfallet på fastigheten vid tidpunkten för nämndens beslut, på så sätt får anses ha fortsatt bedriva verksamheten. Således finner länsstyrelsen att konkursboet varit rätt adressat vid tidpunkten för överklagat beslut om föreläggande.

Frågan kvarstår emellertid huruvida konkursboet alltså kan anses vara rätt adressat. Av handlingarna i ärendet framgår att konkursboet hävdar att de abandonerat avfallet och ställt de hyrda ytorna till fastighetsägaren Jernhusen ABs förfogande från och med den 24 juni 2016, att de sedermera därför saknar rådighet över avfallet samt att de därmed inte kan anses vara rätt adressat av överklagat beslut. Konkursboet menar istället att Jernhusen AB och/eller konkursbolaget innehar rådigheten över avfallet. Med stöd i miljööverdomstolens dom i ovan nämnda mål nr M 8398-14 finner länsstyrelsen att ett konkursbo inte torde kunna undgå sitt miljörättsliga ansvar genom att återropa abandonering. Därtill konstaterar länsstyrelsen att det av handlingarna i ärendet inte framkommit uppgifter som visar att bolaget inte ägde avfallet i fråga vid konkursutbrottet, eller uppgifter som visar att ägandeskap av avfallet övergått till fastighetsägaren eller annan part än konkursboet. Slutligen har det i ärendet inte framkommit uppgifter som visar att konkursboet, efter att de abandonerat avfallet och frånträtt fastigheten, varit förhindrade att få tillgång till aktuell fastighet och avfallet.

Mot bakgrund av det ovan anförda finner länsstyrelsen att konkursboet inte har visat att rådighet över avfallet saknas, samt att konkursboet därför alltså får anses vara rätt adressat av överklagat beslut. Därtill bedömer länsstyrelsen att de förelagda åtgärderna utgör bortforsling av tämligen enkelt slag, samt att konkursboet inte visat att konkursboet saknar medel eller möjlighet att efterkomma de förelagda åtgärderna. Länsstyrelsen finner således att nämnden haft fog för sitt beslut att förelägga konkursboet att omhänderta avfallet i fråga. Vad konkursboet anfört i ärendet i övrigt föranleder ingen annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås.

Detta beslut kan överklagas hos Mark- och miljödomstolen, Växjö tingsrätt, se nedan.

Maria Werner

André Hagstadius

Detta beslut har bekräftats digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Exp. till:

Miljöförvaltningen, Malmö kommun

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om ni vill överklaga Länsstyrelsens beslut ska ni skriva till Mark- och miljödomstolen vid Växjö tingsrätt. Överklagandet ska dock skickas till skane@lansstyrelsen.se eller till Länsstyrelsen Skåne, Rättsenheten, 205 15 Malmö.

Av överklagandet ska framgå vilket beslut ni överklagar (ange diarienummer) och hur ni vill att beslutet ska ändras. Ni bör också tala om varför ni anser att beslutet ska ändras. Uppge namn, adress, telefonnummer och eventuell e-postadress. Om ni har handlingar eller annat som ni anser stöder er uppfattning bör ni skicka med detta.

Länsstyrelsen måste ha fått ert överklagande inom tre veckor från den dag ni fick del av beslutet. Annars kan överklagandet inte tas upp till prövning. Om förenklad delgivning tillämpas gäller istället de regler som informerats om i samband med bekräftelsen på överklagandet.

Behöver ni veta mer om hur ni ska göra kan ni kontakta Länsstyrelsen, tfn 010-224 16 60 (exp.).